

Obrazy byly zrestaurovány díky Norským fondům

Rokycany - Deset cenných obrazů se podařilo zachránit Muzeu dr. Bohuslava Horáka. Získalo totiž na tato díla, která zatím veřejnost nemohla kvůli jejich poničení vidět, dotaci z Norských fondů.

Autor:

[Božena Šopejstalová](#)

Muzeum dr. B. Horáka převzalo zpět po restaurování soubor obrazů ze svých sbírek. Za peníze z Norských fondů se o záchranu děl postarala akademická malířka Renáta Hronová z Atelieru Fiala.

Autor: DENÍK/ Božena Šopejstalová

„Aby byla větší naděje na úspěch, podávali jsme společný projekt za muzea Plzeňského kraje. Pro Rokycany jsme tím získali téměř dva miliony,“ vysvětlovala ředitelka instituce Miroslava Šandová. Dodala, že muzeum kromě peněz na záchranu obrazů žádalo také o prostředky na zrestaurování starých tisků, předmětů ze sbírky [textilu](#) – konkrétně třeba spolkových praporů, a pak na vybrané depozitáře pro knihovnu. Zatímco na většině z nich se ještě pracuje, první část – obrazy – už muzeum převzalo po opravě zpět.

Restaurování celkově zastřešil Atelier Fiala. „Jedná se o složitý proces, na kterém se podílí řada restaurátorských profesí,“ sdělil jednatel atelieru David Fiala. Práci na malbách pro Rokycany pak odvedla akademická malířka Renáta Hronová. „Obrázky byly leckde potržené a neměly rámy, takže i okraje byly hodně poničené,“ uvedla. „Protože původní plátno už hodně zteřelo a potrhlo se, některým obrazům chybělo až třicet procent plochy, nažehlovala jsem je na nové,“ vysvětlovala restaurátorka. Po vypnutí na zhotovené rámy došlo na čištění od nečistot, vytmelování defektů a posléze barevné scelování domalbou.

Autoři děl nejsou známí. „Obrazy mají zvláštní poetické kouzlo. Jde o lidovější způsob barokní malby, je ale poznat, že k tematice měli jejich tvůrci bližší vztah. Možná je vytvořily i řeholnice,“ uvažuje Hronová. Dvě z děl – Tomáš Akvinský a svatá Barbora – se stylem práce vymykají a pocházejí patrně 'z jedné ruky'. Odborníci se také shodují, že podle různých ukazatelů nejspíše šlo o ještě širší soubor.

Jeden z obrazů – Panna Maria v naději – je zvláštní tím, že na sobě nese pečeť. Podle ředitelky Šandové má muzeum v depozitáři i další takový. „Pečeť je dokladem, že obraz byl dotýkaný významným dílem, které má církví uznávanou duchovní hodnotou. Tím se přenesla i na něj,“ objasňovala akademická malířka.

Zatím se muzeu dařilo restaurovat sbírku obrazů vždy jen po jednotlivých kusech, teď poprvé je to soubor najednou. „Ještě nikdy nebyl vystavovaný a moc už se těšíme na jeho představení veřejnosti. Stane se tak u příležitosti 105. výročí muzea,“ slíbila ředitelka Šandová. „Norskému králi jsme tedy velice vděční za peníze, které záchranu umožnily,“ usmíval se její podřízený Jan Lehner.

Obrazy pocházejí většinou z darů, které instituce dostala hned po svém založení.